

Maret 1854, fremkom der her i Salen et Lovforslag om Modtagelsen af svenske og norske Specier til de Kongelige Kasser i Danmark, indbragt af den nuværende ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Sage) i Forening med en kjøbenhavnst Rigsdagsmand, og efter de Udtalelser, der foreligge, fandt ogsaa det ingen ugunstig Modtagelse i selve Thinget, idet navnlig en æret Rigsdagsmand fra Nørre-Hjælland, der endnu sidder her i Salen, fandt sig opfordret til at hilse dette Lovforslag som et Bidrag til Hændelens Opkomst og Opblomstren mellem de skandinaviske Lande, medens Lovforslaget kun stødte paa Modstand fra den samme Minister, som jeg før nævnte, der nu gjorde gjældende, at en saadan Lov vilde stride imod Bankens Detri. Men naar senere Regjeringen selv er kommen med Forslag til at ræffe Haanden til skandinaviske Møder i videnskabelig eller kirkelig Retning, har Folkethinget hidtil altid rækt sin Haand dertil, og ligesom jeg da vilde ønske, at en saadan Stemning nu maatte kunne bevirke, at det Lovforslag, som her foreligger, kunde komme til at gaa eenstemmigt igjennem dette Thing, saaledes haaber jeg ogsaa, at det hderligere gaaende Forslag, som under Forhandlingerne i Landstinget blev antydet som forestaaende af den ærede Justitsminister, paa en kommende Rigsdag ligesledes maa kunne komme til at gaa eenstemmigt igjennem.

Jørgensen: Seg vil blot i Anledning af det foreliggende Forslag, der handler om Fuldb. i Kongeriget Danmark af Doms og Kjendelser, affagte ved svenske Retter m. m., bemærke, at denne Foranstaltning i og for sig veent praktisk betragtet, vistnok ikke kan være betænkelig. Det var kun en Ytring af den ærede sidste Taler, der bragte mig til at begjære Ordet. Naar han nemlig i sit Forsvar for dette Lovforslag hentydede til Broderrigerne, saa vil jeg det indbyl, idet han brugte Ordet „Riger“, at, naar man skulde kunne gaa ind paa det, maatte det være under den Forudsætning, at det, hvis det bliver ophjæbt til Lov, kunde finde Alveværelse i hele det danske Rige. Hvis jeg derfor under Forhandlingerne kan modtage en Oplysning om, at dette vil blive

Tilfældet, kan jeg stemme for det; i modsat Fald maa jeg stemme derimod.

Winther: Seg anseer ogsaa det Forslag af denne Art for at være meget heldbringende i mange Retninger, og derfor vil jeg ogsaa stemme derfor; men idet jeg gjør dette, ligger deri aldeles ingen uensgjort Anthyndning af, hvorledes jeg opfatter de politiske Forhold, navnlig Forholdet mellem de skandinaviske Riger, og jeg vil paa ingen Maade have min Stemmegivning opfattet saaledes, som om den var ledet af Hensyn dertil. Seg finder, at efter den hurtigere og lettere Forbindelse, der nu bliver mellem de forskjellige Stater, bliver det hver Dag af større og større Nødvendighed, at man søger at udvide saadanne gjensidige Forhold som det, der her omtales, mellem de forskjellige Stater, og at det altsaa vil være mig ligesaa kjært i engang at see fremkomme et Forslag, hvorved lignende Overenskomster træffes med vore Naboer paa Grændsen mod Syd. Seg har blot villet hyltre dette, fordi det forekom mig som om der i de Ytringer, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schjern), laa en Anthyndning af, at et eenstemmigt Botum i denne Sag tillige vilde være af politisk Natur, men det ligger der ikke deri, forsaavidt jeg stemmer for Lovforslaget.

M. Sage: Seg havde, ligesom det ærede Medlem, der først talte, ventet, at dette Lovforslag vilde gaa eenstemmigt igjennem, og jeg havde tænkt mig, at man ved tredje Behandling kunde have sagt et Par Ord, for at ønske det Lykke paa Reisen; men da der nu er blevet hylt af det ærede Medlem, der næstsidst havde Ordet (Jørgensen), at han vil stemme imod Loven, vil jeg tillade mig at udtale et Par Ord. Det ærede Medlem maa erindre, at det ikke er Rigsraadet, der sidder her, og at selv om vi skulde tage en Beslutning, som han ønsker, nemlig at denne Lov ogsaa fandt Alveværelse i de andre Dele af Monarchiet, saa vilde det for det Første være en Tale, som vor høitærede Formand vilde standse, og selv om den fik Fremgang, vilde den være fuldkommen vrøskløs; men da der, som sagt, synes at